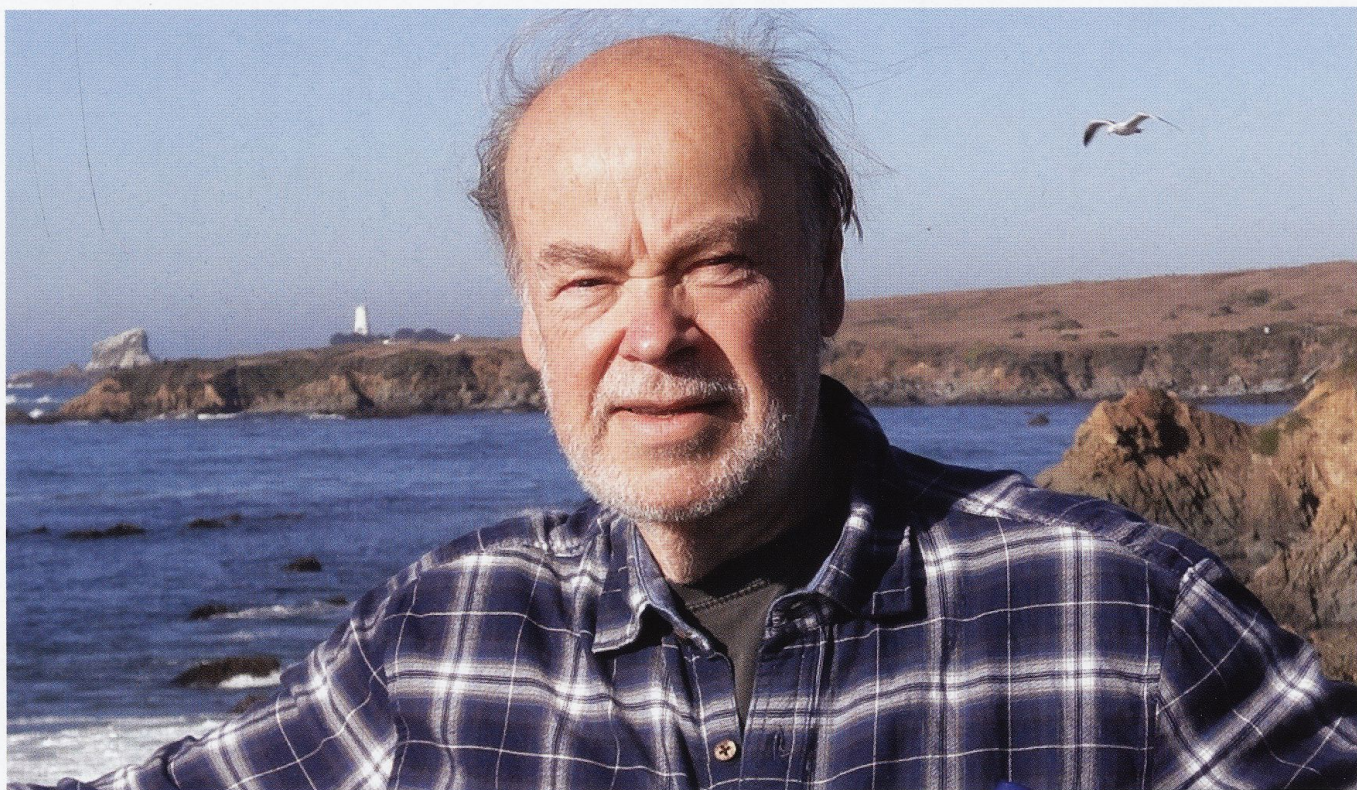

Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2017

Tor Englund, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.

Foto: LILIAN AHLM.

Ordföranden har ordet:

Kära Ferlinvänner!

Så kommer den stund på året som kanske är den angenämaste för sällskapets ordförande nämligen att ringa upp mottagaren till årets Nils Ferlin-pris. Det tilldelas Ann Jäderlund. Hon debuterade 1985 med diktsamlingen *Vimpelstaden* och har sedan dess utkommit med en rad kritikerrosade verk. Hon är framför allt lyriker men har även skrivit dramatik. Genom åren har hon fått en mängd priser. Bland annat har hon erhållit De nios stora pris, Bellmanpriset, Aniarapriset och Övralidpriset och nu alltså Nils Ferlin-priset. Efter några signaler svarar Ann i telefon och jag meddelar henne den glada nyheten. Hon blir oerhört glad och säger att hon i sommar läst en hel del av Nils Ferlin. Hon hoppas komma till utdelningen av priset i oktober i Grilliska husets festvåning i Gamla stan i Stockholm.

Omslagsbild Design Lilian: Bilden visar sju knappar. Sex av dessa togs fram i samband med Ferlins återkomst till Klara. Den sjunde knappen visar Ferlinstatyn i Filipstad och togs fram tidigare.

I år skulle författaren Per Anders Fogelström ha fyllt 100 år och han har under året hyllats på olika sätt. Bland annat genom en TV-dokumentär om hans liv, genom frimärksutgivning och genom en mängd olika föredrag. Den 4 maj anordnades på ABF en programpunkt med titeln *Om författarna Per Anders Fogelström och Nils Ferlin* med deltagande av Lilian Ahlm, Karl-Olof Andersson och undertecknad. Karl-Olof har för övrigt på ett initierat sätt skrivit om såväl som Fogelström som Ferlin.

I föredraget tog vi fram likheter mellan Fogelström och Ferlin. Båda blev tidigt faderlösa. Ferlins far drunknade i Klarälven och Fogelströms far for till USA och hörde sedan aldrig av sig. Fogelström skriver om sin längtan efter fadern i *Hem till sist* (1993)

Pojken stod och såg ut genom fönstret. Kvällen var mörk, lyktljusen flämtade i duggregnet. Gatan låg tom, ingen gick ut i onödan en sådan kväll och bilarna var få i stadsutkanten. Plötsligt stelnar han till. Böjer sig fram för att se bättre, hälarna lyfter från korkmattan. En ensam man i hatt och mörkgrå paletå går över gatan, mot porten mitt under fönstret. In i de ensamma kvinnornas hus. Pojken väntar att det ska ringa på dörren. Utanför bör då stå en man

som han inte mött sedan den dagen för snart fem år sedan ute hos farmor. ... Var inte rädd, det är bara jag, ska mannen säga. Det är pappa.

Men pappan kom aldrig. Mödrarna blev de viktigaste personerna i såväl Fogelströms som Ferlins liv. När Per Anders var 13 år fick han Nils Ferlins debutbok *En döddansares visor* i present och den boken blev så betydelsefull för den blivande författaren att han försökte sig på att skriva dikter i Ferlins anda. Fogelström debuterade som poet med diktsamlingen *Orons giriga händer* (1947) men är i dag mest känd för sina prosaverk.

Per Anders Fogelström var pacifist och under åren 1963-1977 var han ordförande i Svenska freds- och skiljedomsföreningen. I anslutning till momentet om pacifism läste vi Nils Ferlins starka dikt *John Boy*

*John Boy, John Boy, det var en pojke västanfrån
han var sin moders käre son
och hennes ålders stöd –*

*Tam-tam, tam-tam, allt som det stolta krigets man
John Boy gick ut en dag och fann
En stor och vacker död.*

...

*Han föll, han föll en solig dag vid Yperns strand
för konung och för fosterland;
han skars av en granat.*

...

*Hans mor, hans mor, hon hörde trummors tamtaram
och fick ett vackert telegram,
- här lyftom vi vårt stop.*

*En skål, en skål, en skål för land och hem och härd
och för Guds egen vackra värld,
ja, skål för alltihop!*

Föredraget om Fogelström och Ferlin kommer eventuellt att ges i repris under våren 2018.

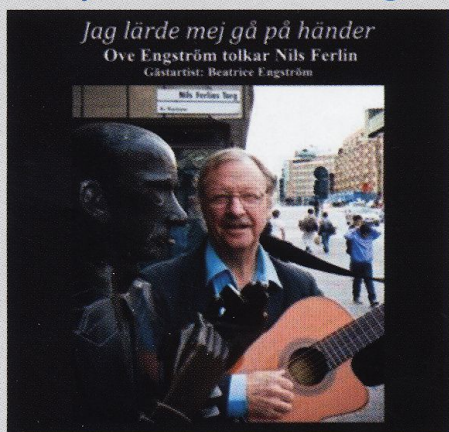
Slutligen vill jag passa på att tacka alla medlemmar, som genom sitt intresse för Nils Ferlin och sitt stöd till sällskapet gör det möjligt att varje år dela ut priser till dels en svenskspråkig lyriker, dels en trubadur.

Glöm nu inte att genast anmäla er till prisutdelningen i Grillska husets festvåning i Gamla Stan den 26 oktober. Styrelsen och jag ser fram emot att få möta er alla.

Vi önskar er Varmt välkomna!!

TOR ENGLUND

Nu finns Ove Engströms senaste Ferlin-CD åter i lager!

Jag lärde mej gå på händer

Ove Engström tolkar Nils Ferlin

Gäst: Beatrice Engström

Cirkus - Syner i lövsprickningen - Strof i april - Nu sover sorg - Får jag lämna några blommor - Faktum är nog - När Lyckan mötte Kärleken - I folkviseton - En valsmelodi - När Skönheten kom till byn - Den stora kometen - Får jag lämna några blommor - Av ständig oro - Kan du höra honom komma - Vaggviselåt - Om våren - Gammal visa (En skål I bröder) - Faktum är nog - Inte ens en grå liten fågel - Barfotabarn (Du har tappat ditt ord) m.fl.

Ur pressen: "Nils Ferlin skrev "Ty innersta melodin är lyhört spröd, av trummor och tamburiner blir visan död." Att Ove Engström har tagit Ferlinorden på allvar visar de nya tonsättningarna. De är lyhörda, de är ofta spröda!" *Filipstads Tidning*

"Över huvud taget är det här en platta av högsta kvalitet. Mästerligt, både sång och spel."

Folkbladet Norrköping

Specialpris!

CD-skivan kan beställas för **endast 99 kr + 31 kr pack & porto**
Beställ hos **MusiCant Records** Blackebergs gårdsväg 9, 168 52 BROMMA, Tel: 0707-36 09 37 E-post: musicant@musicant.se
Snabbast – sätt in pengarna på Plusgiro 81 18 44-0

Ann Jäderlund

Ferlinpristagare 2017

NIKLAS SCHIÖLER

Jyruns prismotivering:

"För att hon med en egenartad språkmusik sensibelt närmar sig den oroande och undflyende verkligheten."

*Orden används som ett sätt
Att klyva världen
Som gör det svårt*

Ann Jäderlund, årets pristagare.

Foto: ULLA MONTAN.

Språk betecknar och reflekterar, pekar på och formar föreställningar, sträcker sig förgäves efter fästen eller fixerar forcerat. Ofrånkomligen kategoriserar det, vilket också innebär att hierarkisera, överordna, underkuvva. Alltför enkelt kan man bli endera språkets bödel eller offer. Som både skapare och mottagare måste vi beakta detta, vara uppmärksamma, varsamma.

Språk brukas på åtskilliga sätt och missbrukas på lika många. Möjligheten att språkligt bemäktiga sig, bemästra och behärska, klå och klyva, är stor och säkert frestande.

Men man kan betrakta och använda språk och (därmed) värld som mindre fastställda, förstå dem som oavslutligt föränderliga, vilket ligger närmast Ann Jäderlunds svar eller val, måhända insikt. Det gäller ett slags glidning i

rum och i tid, och i språk. Att inte klyva världen.

Denna brottnings vid skrivandets grundvalar inleddes redan med Jäderlunds debut *Vimpelstaden* från 1985, vari de inbördes avstånden mellan medvetande, ord och värld ligger till grund för en strävan att nå ett kroppsligt språk och en jagets plats i tillvaron.

Hon följde upp förstlingsverket med de mörkt vackra *Som en gång varit äng* (1988) och *Snart går jag i sommaren ut* (1990), vilka tillsammans etablerade ett egenartat jäderlundskt idiom.

Som en av de allra främsta i sin generation inspirerade Jäderlund tidigt otaliga efterkommande poeter. Hennes senare böcker har tvivelsutan vidgat repertoaren och erbjudit varierande tonfall och stilmedel, men har snarast förstärkt hennes absoluta frontposition i svensk samtida poesi.

En huvudlinje i hennes författarskap är just hur allt övergår i något annat, att allt är ett flöde, vilket – i nyare såväl som äldre texter – ideligen uppmärksammas av dikternas kalejdoskopiska blick och synsätt. Inget är enkelt enhetligt, inget kan självklart och systematiskt inordnas i likformiga boxar. Det finns få poeter som likt Jäderlund i så hög grad och så innerligt försöker undvika att språket avtrubbas eller rentav blir en kapningsmaskin.

Erfarenheten i hennes lika sinnligt som sinnrikt flytande språk pulserar, sammanbinder, faller, rinner, omvandlas. Redan i en 80-talsintervju förnekar hon "den där inställningen om en fastställd betydelse".

Inte sällan använder Jäderlund enkla beståndsdelar, men orden sätts samman bortom den gängse kommunikationens påbud, varigenom hennes dikter fungerar som ett smidigt värn mot avslutade bilder av världen.

*Rosa skära öga blomma
Skulderhuden mjuka blomma
Ögonmjuka skulderhud
Solen kommer in en blomma*

Så kan hennes prövande omplaceringar se ut, och trokéerna hos Jäderlund, som här

från *Kalender röd Levande av is* (2000), för emellanåt tanken till ramsans och vaggvisans toner. Hon har också skrivit ett par melodiskt klingande barnböcker.

Rytmen återkommer i hennes senaste bok, *Djupa kärlek ingen* från 2016 (ja redan titeln är trokéisk), och inte ens när raderna bryts till olika längd överges rytmen: "Söt metallblank / lukt från / sidan / eller var det / från / dragéer".

Den tämligen omfattande diktsamlingen koncentrerar sig i hög grad på själva varseblivningen av den fysiska världen, varför man bromsar sin läsning inför det som sker och det dikten subtilt lägger märke till. Detta intresse har en lång jäderlundsk förhistoria. En minnesvärd dikt är "*Kyss min mun*" från 2000, där det ingalunda gäller en iordningställd beskrivning av en kyss. Eftersom dikten oavbrutet lägger till och drar ifrån, dess ingående fraser byter plats, särskiljs och löds samman, framskrivs ett kyssordande eller ordkyssande. Liksom kyssen primärt är kroppslig, är det lyriska arbetet kroppsligt.

Så är fallet även i *djupa kärlek ingen*, som srymmer dikter från 90-talet till idag. Dikternas glidande granskning är motsatsen till undanglidande stil. Hyperaktivt registreras förnimmelsernas oförutsägbara rörelser. Häri ligger en etik: "*Inga mönster kan leva*". Signifikativt heter bokens första avdelning "*Erfarenheten är ett växelfält*".

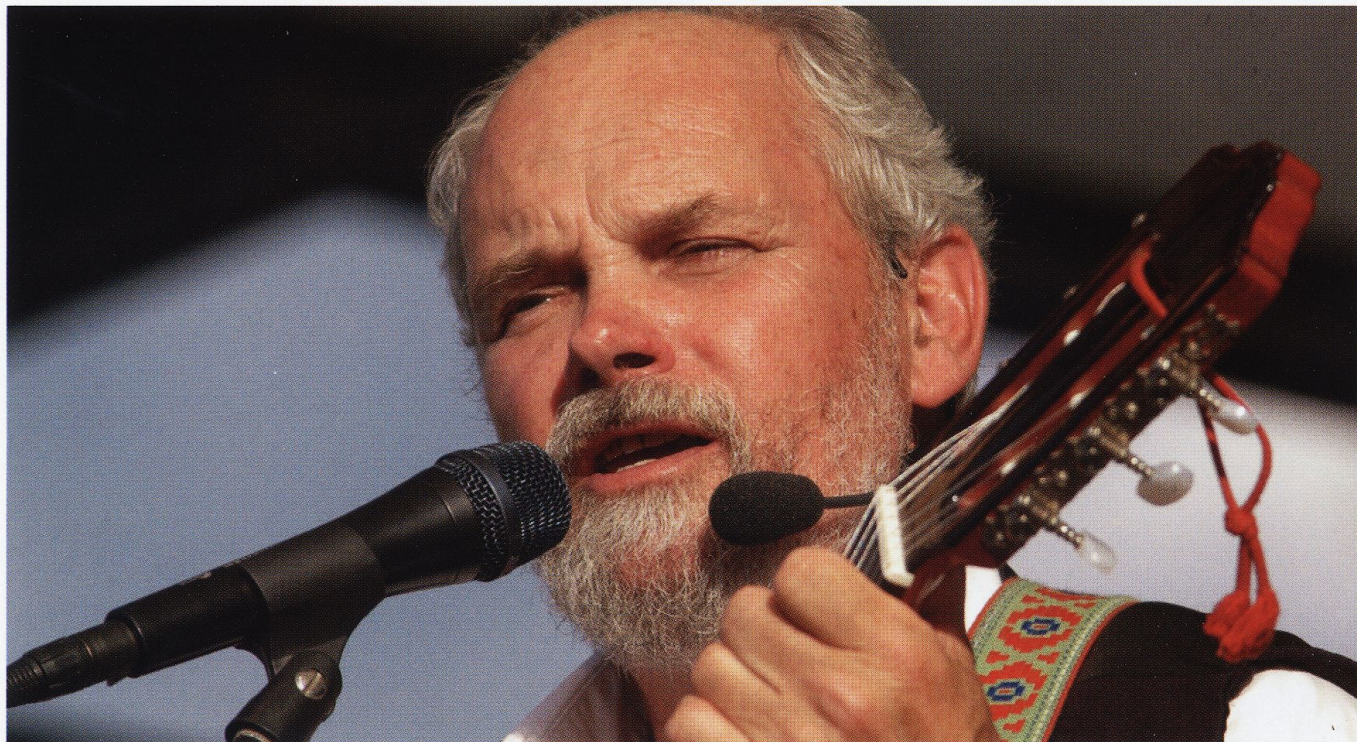
Om vi därför lämnar överblickens fyrkantiga beskrivningsmönster kan vi verkligen leva förändringen, omvandlingen, med förtecken av både död och magi:

*jag står
alldeles
nära nu
allting
kommer nog
att ändras*

Lars-Åke "Låa" Andersson

Trubadurpristagare 2017

OVE ENGSTRÖM

Lars-Åke "Låa" Andersson.

Foto: ANDERS HENRIKSON.

Motivering: Nils Ferlinsällskapets Trubadurpris 2017 tilldelas trubaduren LÅA, eller Lars Åke Andersson, som han egentligen heter, "för sitt mångåriga och outtröttliga arbete för och med visan, både som trubadur och sann visentusiast"!

– Grattis, LÅA 2017 års Trubadurpris! Hur känns det?

– Jätteroligt! Och hedrande, måste jag väl säga, speciellt med tanke på att många av de som tidigare fått Ferlin-sällskapets trubadurpris är förebilder och inspiratörer till mitt eget vissjungande. Jag vill inte heller sticka under stol med att jag känner mig lite stolt också.

– Vad betyder Nils Ferlin för dig?

– Nils Ferlin var ju en av de svenska skaldar som man fick läsa om i folkskolan och om jag inte minns fel så fanns hans dikter hemma i bokhyllan. Jag tror att några av de första dikter jag läste var "En inneboende" och "Inte ens en grå liten fågel". Sen så

sjöngs det ju Ferlin hemma förstås. Mamma var väl den som sjöng mest för pappa påstod att han inte kunde sjunga, men vad jag minns så gick han alltid och gnolade för sig själv. Och var det fest så skulle det sjungas.

– Ditt första musikaliska minne?

– Om det var det första musikaliska minnet vet jag väl inte, men jag var nog inte så gammal när jag och mina systrar gläntade på sovrumsdörren så att vi kunde höra hur de vuxna skralade i köket hemma i Hjorthagen. Där samlades deras kompisar och ibland även tyska sjömän som låg på båtarna som levererade kol till gasverket, där pappa jobbade. Det kunde bli en ganska varierad repertoar av visor och många var kanske inte avsedda för barnaöron. Men spännande var det.

– Hur tidigt förstod du att det var sång- och musik du skulle komma att syssla en hel del med?

– Av en ren tillfällighet så fick ärva en

påbörjad ABF-kurs i gitarrspel av mor, vilken jag fullföljde. En gitarr på postorder beställdes från Småland och en första stapplande början på viskarriären påbörjades. Men ska jag vara ärlig så var det nog säkert mer den inspiration jag fick av en kollolärare i mitten av 50-talet. Han hette Lars Höjer och förutom att han sprang 110 meter häck så berättade han underbara skrönor och sjöng visor till gitarr. Vi kollograbbar satt fascinerade och insöp alltihop, han blev som en idol för mig, och många av de visor han sjöng har jag tagit upp på min repertoar.

– Du heter ju egentligen Lars Åke Andersson. När och hur blev det LÅA?

– Det var en tidigare arbetskompis som började kalla mig för Låa av den enkla anledningen att jag signerade alla interna papper med mina initialer och det smittades av sig till övrig personal. Jag tyckte det var kort och bra så jag tog det vidare med mig in i vis-sammanhang men inom familjen kallas jag Lasse.

– Du jobbar ju ofta med gruppen Visentusiasterna. Berätta om det och hur gruppen kom till och vad ni gör.

– Visentusiasterna bildades 1985 och upprinnelsen var ett teaterprojekt i Haninge gamla Folkets Hus. Det bildades en förening och man satte upp Romeo & Julia. Jag var med i den uppsättningen våren -84. Under hösten i väntan på nästa års teaterpjäs genomfördes fyra viskvällar under rubriken "Nu sjunger vi vår visa". Jag samlade alla som ville vara med, skrev en signaturmeli och allt löpte väl, till allas belåtenhet. Några av alla de som hade varit med tyckte att det hade varit så roligt att de ville fortsätta. Fyra av oss (Anna Bergström, Ruth Ohlsén, Börje Wikander och jag) beslutade då att bilda en grupp för att sprida vår vissång även utanför teaterföreningen. Annas mamma kom på namnet "Visentusiasterna", och vi var entusiastiska, dvs. ivriga och med ett brinnande intresse för visan.

– LÅA, jag vet att du är en flitig trubadur som gjort många skivor och visprogram och du håller också i mångåriga Visor på Kvällskvisten i Haninge. Där har du verkligen gjort en kulturinsats för Visan! Hur fick du idén och hur många år har du hållit på med den serien nu?

– I ett samarbete med ABF Södertörn kom

tanken upp om att eventuellt arrangera en visfestival i Haninge. Ett vanskligt projekt kan tyckas och för att testa om det fanns något intresse för detta beslutades att som test köra igång några viskvällar hösten 1994. Visentusiasterna med gästerna Peder Svan, Torsten Arnbro och Ove Engström genomförde tre "Viskvällar i höstmörkret".

Det hela föll väl ut men någon större visfestival vågade man sig inte på. Däremot ville man gärna fortsätta med viskvällarna men man måste byta till ett namn som inte var säsongsbundet. Jag tyckte att "Visor på kvällskvisten" skulle vara bra och jag kollade upp med Lennart Kjellgren att inte namnet var skyddat på något vis. "Nej då! Kör på och lycka till" var det svar jag fick. Vi är nu inne på den 44:e säsongen och över 500 olika artister har gästat oss genom åren. Jag kan också berätta att parallellt med detta så har jag i Radio Haninge, i direktsändning, genomfört mer än 900 radioprogram där bl.a. många av viskvällarnas artister har gästat mig.

– I sanning imponerande! Men vad är det roligaste du gjort?

– Det är lite svårt att säga vad som har varit roligast men om jag ska välja något så kan det vara när vi satte upp en föreställning som vi kallade för "Följ oss bortåt vägen...". Vi gjorde ett program med Povel Ramels fantastiska låtar som vi iscensatte med kläder och rekvisita. Det var mycket arbete men jag tror att publiken uppskattade resultatet och själva tyckte vi att det var jätteroligt att genomföra.

– Och vad har du på gång framöver?

– Ja nu närmast skall jag med några kamrater i Ruben Nilson Sällskapet (Lasse Zackrisson och Fred Arne Högberg) åka till Bokmässan i Göteborg där vi ska delta i DELS monter och presentera Ruben Nilson i ett seminarium "Har visdiktaren Ruben Nilson något att säga oss i dag?" I samband med detta håller vi två konserter "Inte bara vanvördiga visor" på Kustens hus i Göteborg och på Skaftö Folkets Hus i Grundsund.

– Nämnas bör väl i detta sammanhang att Ruben Nilson ju var den allra förste mottagaren av Ferlinpriset, redan 1963 faktiskt! Slutligen, än en gång stort grattis, LÅA, och varmt välkommen till prismiddagen på Grilliska Huset vid Stortorget i Gamla Stan den 26 oktober!

Nils Ferlin tillbaka i Klara

Text TOR ENGLUND Foto ANNIKA LUTTROPP

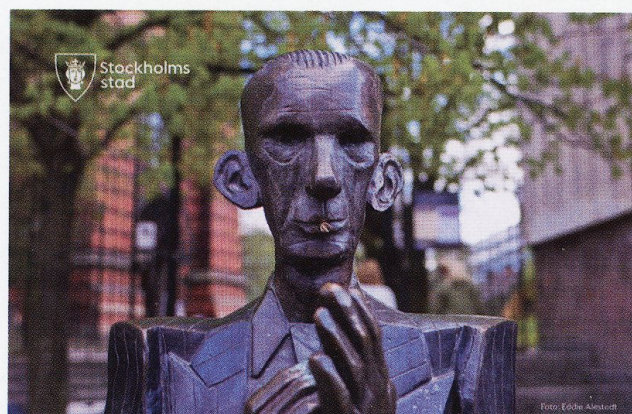
Var är Nisse? Var finns statyn som föreställer Ferlin? När kommer den tillbaka? Vad har hänt med den? Många människor har under de senaste åren undrat vart den populära stockholmsstatyn av Nils Ferlin har tagit vägen. Svaret är att den har legat säkert inpackad i ett magasin sedan 2015.

Under den tid som kvarteren kring Klarabergsgatan genomgått en renovering har statyn av Nils Ferlin flyttats flera gånger men alltid legat i gott förvar i något av stadens många magasin. Men i juni 2017 var arbetet i Klara klart och Ferlin kunde nu återvända till sin gamla plats nedanför Klara kyrka – Nils Ferlins torg. Den 12 juni stod han åter där i kritstrecksrandig kostym rökandes sin cigarett, men cigaretten hade under årens lopp tyvärr tagit mycket stryk så till invigningen fick han en ny tillverkad cigarett i ett munstycke. Statyn var också tvättad och vaxad så Ferlin skulle vara fin till invigningen dagen därpå. Den litterära skylten med texten *Inte ens en grå liten fågel* var också på plats.

Ferlins första tid i Klara började under 1920-talet innan han flyttade till Roslagen. Hans andra tid i Klara startade i september 1982 då han återvände som staty skapad av K G Bejemark. Och nu 2017 inleds alltså hans tredje Klara-period.

Från Ferlin-sällskapet deltog Lilian Ahlm, Monika Lilja, Ove Engström, Nils Ferlin och Tor Englund.

Välkommen på nyinvigning av Nils Ferlin-statyn 13 juni!

Under tiden som Klarabergsgatan har renoverats har den folkära bronsstatyn föreställande poeten Nils Ferlin förvarats i Stadsmuseets magasin. Men nu är arbetet på torget klart och statyn ska antligen återta sin plats!

Statyn är gjord av KG Bejemark och visar en rökande Nils Ferlin som står intill en parkbänk. Nils Ferlin-Sällskapet tog initiativet till att resa statyn som invigdes vid Klara kyrka i september 1982. Samtidigt döptes torget om till Nils Ferlins torg.

Invigningen kommer bland annat bjuda på dikt-läsning, tal och musik med trubadur. Medverkande är bland andra Daniel Helldén som är trafikborgarråd i Stockholms stad och Nils Ferlin-Sällskapets ordförande Tor Englund.

Varmt välkommet!

Var?
Nils Ferlins torg vid Klara kyrka
När?
13 juni, klockan 11.00

11.00 Välkommen
11.05 Läsning av dikt
11.10 Invigningstal av trafikborgarrådet, Daniel Helldén
11.15 Invigningstal av ordf. Tor Englund
11.20 Avtäckning av statyn
11.25 Sång av trubadurer
11.35 Fika med kaffe, juice och kaka
Tillfälle för intervjuer

Foto: EDDIE ALESTEDT

Den 13 juni klockan 11.00 var det så dags för den officiella återinvigningen av statyn. Nils Ferlin-sällskapet i samarbete med Stockholms stad stod för ett genomarbetat och festligt arrangemang. Trafikborgarrådet Daniel Helldén höll ett kort tal varefter Lilian Ahlm och Tor Englund berättade om Nils Ferlin och läste några av hans dikter. Ove Engström och Monika Lilja underhöll med sång och musik.

Med tanke på hur många människor som kommer att passera statyn läste Lilian

*I livets villervalla
vi gå på skilda håll.
Vi mötas och vi spela
vår roll –*

*Vi dölja våra tankar,
vi dölja våra sår
och vårt hjärta som bankar
och slår.*

Tor Englund och Daniel Helldén avtäckar statyn.

*Vi haka våra skyltar
var morgon på vår grind
och prata om väder
och vind.*

*I livets villervalla
så nära vi gå –
men så fjärran från varandra
ändå.*

Men i Klarabergsgatans villervalla kommer nog många att stanna upp och umgås en stund med Ferlin innan de skyndar vidare.

Lilian Ahlm, Tor Englund och draperad Nils Ferlin.

Nils Ferlin tillbaka i Klara.

Tor tog också upp hur mycket av det som Ferlin skrivit fortfarande känns aktuellt. Nästan dagsaktuellt

*Väldsamt har havet kastat
och nöden har ropat på lots.
Här kommer ett skepp. Det är lastat
med ganska besynnerligt gods.*

*För drömmarnas falska skyla,
för hunger och hat och för brand,
och för människors hjärtans kyla
går dylika skepp från strand.*

Därefter avtäckte Daniel och Tor statyn som dittills varit draperad i rött tyg.

Stockholms stad bjöd på kaffe, te, juice, smörgåsar, kakor och olika slags bakverk samtidigt som Ove och Monika fortsatte att spela och sjunga.

Många besökare stannade upp och deltog i avtäckningen och njöt – trots ett stilla regn – av den goda förtäringen och lyssnade till dikterna, talen och sången.

När nu Nils Ferlin åter är på plats så varför inte gå till Nils Ferlins torg och hälsa honom välkommen tillbaka till Klara!

RUDOLF VÄRNLUND – en av proletärförfattarna - avled i februari 1945 endast 45 år gammal. I Vintergatan 1945 – Sveriges författarförenings kalender – har Nils Ferlin och Erik Asklund skrivit varsin kort artikel om denna författare.

Inte nån vidare lax

av NILS FERLIN

Nej, hörru Nisse, sa Rulle Värnlund på sin absolut oefterhärmliga stockholmska, efter vår hastiga vändning utanför restaurant Pilens tredje klass (P.3 som Rulle brukade säga) – nu tar vi en första klassens krog. Dom här treorna är det ingen idé med. Åsså beställer vi lax – rimmad lax. Det är ju gott också. Men du måste försöka se lite nykter ut ...

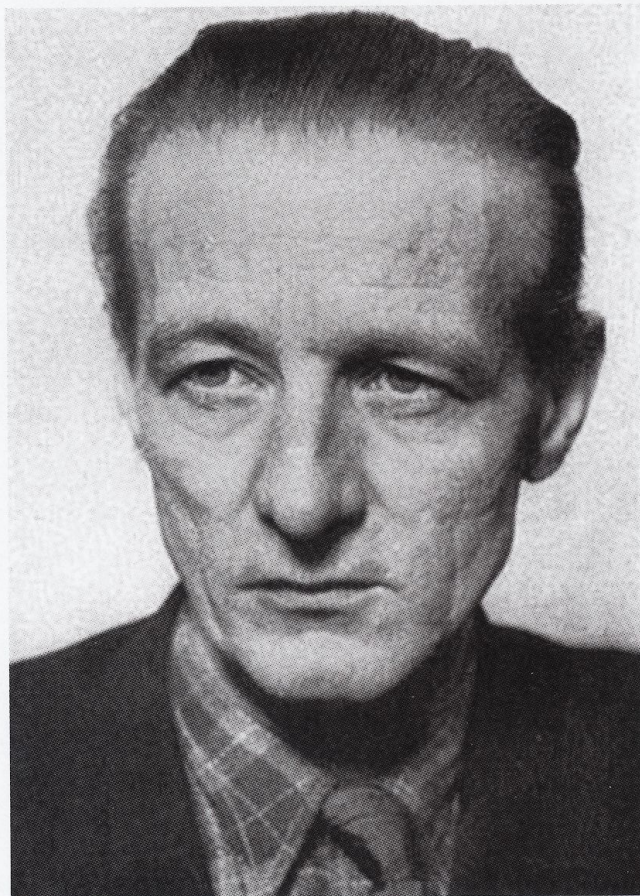
- Inte är det något fel med mej, herr Värnlund, upplyste jag, och om jag bara får ta befälet och du håller dej tyst och inte gestikulerar så osvenskt torde vi nog bli serverade. Men första klass håller jag med om. Närmast har vi till Continental. Hörnan. Det är just inte något dyrare där, förresten. Fastän lax bryr vi oss inte om ... nej, Rulle, det kan rentav verka misstänkt. Utan vi tar det gamla vanliga, sandwich och en liten rätt.

Det var en kväll i september det här. Rulle hade arbetat flitigt och nu var han nere i Klara och vilade upp sej ett slag – just på ett sådant sätt som trygga, okunniga människor skrattar åt.

Beslutsamt startade vi för Continental. Rulle mumlade då och då någonting mera om lax, men så småningom teg han och jag kände mej säker på att denna hans, som jag trodde, högst tillfälliga idé fallit ifrån honom. När vi steg in var han mycket stum och förnäm.

- Tjänare, broder Johnson, hälsade jag den gråsprängde gentlemannen som anvisade oss bord. Vi har tämligen bråttom, tåget till Rönninge går precis om tjugo minuter och vi tänker inte anlita något extratåg i dag. Så vi tar den där snabbsupén; sandwich och vad det nu blir. Pilsner och renat, gin och tonic. Och notan på en gång.

- Som ett skott, svarade Johnson, och på två eleganta ytterskär hade han verkligen snitsat fram både mat och dryck, och nu skrev han ut notan.

Rudolf Värnlund.

- Tre minuter, sa han. Sjutton minuter kvar.
- Varsågod, mina herrar.

Saken föreföll klar. Allt var i sin ordning och triumferande tänkte jag att så här ska det gå till. Tredjeklassyltor skulle man aldrig behedra.

Så vände jag mej mot den aristokratiska Stigaren Värnlund, men han var inte så aristokratisk längre. Med sandwichen följde någon bouché – med svamp tror jag – och den hade Rulle fått sikte på. Han stirrade på den som om han hade sett någonting otroligt, lyfte den till sej, synade den, skakade på huvudet och satte ned den. Så riktade han ett sorgset förvånat ögonpar på Johnson, därefter på mej, och milt anklagande som till en Brutus talade han:

- Nisse ...Nä hörru Nisse, inte är det här någon vidare lax inte.

Då dukade Johnson av. På rekordtid.

Rudolf Värnlund

av ERIK ASKLUND

Rudolf Värnlund kom ur en proletär miljö, och hela hans författarskap vittnar om hans solidaritet och gemenskap med den klass han tillhörde. Som typ och människa verkade han inte alls arbetare. Det fanns något av aristokrat över honom, Jag minns honom från mina pojkar, en finlemmad, tankfull, ständigt svartklädd gestalt, som snuddade vid våra stojande hopar under sina promenader förbi portarna vid Hornstull. Han passerade oss med sänkt huvud, gav oss en blick och log som om han tänkte: sådär har jag också varit. Pojken levde kvar i honom ända upp i 40-årsåldern, den drömmande lätt patetiska yngling som också har ett drag av Gorkis Danko – han som slet hjärtat ur bröstet och höll upp det för sina kamrater för att det skulle lysa dem vägen.

Jag minns knappast några anekdoter eller situationer, som ger Värnlund i en klar, blixtnlik belysning. Hans stående uttryck om någon vi diskuterade var alltid: Han är ju mänska, för fan! Det framslungades med ett kast uppåt på huvudet i en nästan överlägsen,

lite ironisk pose, som emellertid förtogs av allvaret i hans röst och blick. Sedan log han lite generat, strök med handen genom håret, sköt fram huvudet och sa: Ja, du får ursäkta, kära Ask, men ser du jag ser det så. En gång när han var djupt nere och jag försökte varsamt fråga ut honom om orsakerna, avbröt han mig abrupt: Man måste ner till botten innan man kommer upp till ytan igen!

Vi sjöng ofta tillsammans, och mest hans älsklingssång, den ryska revolutionshymnen Varsjajvanka vars första i svensk översättning lite banala strof lyder:

*En gång när vi alla är gömda
djupt under tuvorna där striden hetast stod
skall våra bragder ej bliva glömda
av framtidsfolket, som är barn av vårt blod!*

Den spelades vid hans bår (av hans vän och kamrat. Gösta Annell), den enda önskan han uttryckt i den vägen. I den sorgmodiga tungsinta ryska musiken tyckte jag mig höra ekot av hans egen röst, men nu dämpad och stilla. Dessa toner gav något av hans eget innersta: trots och melankoli, kramp och ångest, men också lycka, hänförelse och mod – mod att hålla ut. Rudolf Värnlund hade det modet.

*Artiklarna gällande
Rudolf Värnlund
är från Vinter-
gatan 1945*

"LÅA" om "LÅA"

Jag är född i fredens år 1945 och uppväxt i Hjorthagen, en arbetarstadsdel i norra Stockholm. Mina föräldrar gick omkring där hemma och nynnade på beredskapstidens melodier Lili Marlen och Min soldat. Mitt stora visintresse har jag hemifrån. Min mor har sjungit i Frälsningsarmén som barn hemma i Ockelbo och min far älskade Dan Andersson, Evert Taube och "Flickorna i Småland".

Far köpte mig en gitarr på postorder från Gunnars fabriker i Nässjö. Jag minns hur vi var och hämtade den på godsstationen i Värtan, väl inslagen i en trälåda. Jag fick ärva en påbörjad ABF-kurs i gitarrspel av mor, vilken jag fullföljde. I övrigt måste jag erkänna att min musikaliska utbildning är ytterst bristfällig. Det jag kan har jag lärt mig på egen hand. Vänner som jag haft glädjen av att spela med genom åren har också gett hjälp och goda råd. På 50-talet tillbringade jag några somrar på kollo, närmare bestämt på Strindbergs "Hemsö". Här mötte jag Lars Höjer, en kollolärare som löpte 110 meter häck och sjöng visor till gitarr. Jag minns hur vi grabbar satt tysta och lyssnade fascinerat till visor av Ruben Nilson, Ulf Peder Olrog, Povel Ramel, Olle Adolphson, Emil Norlander m.fl. Många av de visor jag lärde mig av Lars hänger fortfarande med som ett nostalgiskt inslag i min repertoar.

Visan har genom hela mitt liv följt mig som en kär hobby. Under ett tiotal år spelade jag tillsammans med en vän till fest och dans. Där fick visan tjäna som underhållning vid bordet medan det gällde att vara taktfast till dansen. 1985 var jag med och startade gruppen "Visentusiasterna", ett glatt gäng likasinnade sprungna ur teaterprojektet ROJ (Romeo & Julia) i Haninge. 1989 blev jag invald i Visans Vänner i Stockholm, där fick jag möjlighet och glädjen att träffa människor med samma intresse som jag. 2001 fick jag Visans Vänners stipendium för mina insatser för visan. Mitt stora intresse för Ruben Nilson gjorde att jag fick kontakt med Ruben Nilson Sällskapet i samband med att jag tonsatt några av Rubens texter. I sällskapet fick jag chansen att jobba för visan även på

annat sätt än att spela och sjunga. Sen 2006 är jag ordförande i sällskapet.

Sedan hösten 1994 har jag, tillsammans med ABF Södertörn och Folkets Hus, arrangerat viskvällar i Haninge. Under rubriken "Visor på kvällskvisten" har jag tillsammans med Visentusiasterna gästats av närmare 500 olika visartister. Parallellt med detta har jag, veckovis i Radio Haninge Direkt 95,5 MHz, gjort mer än 900 radioprogram. Jag spelar plattor med visanknytning och pratar kring visor, dess upphovsmän/kvinnor och artister. Ofta bjuder jag in gäster som har anknytning till visan. "Våra visor" heter programmet. Varje sommar sen år 2001 leder jag tillsammans med "Visentusiasterna" allsång i Eskilsparken i Haninge, ett arrangemang av Hyresgästföreningen i Handen. Jag är medlem i YTF (Yrkestrubadurernas förening) och jag har framträtt i en mängd olika vissammanhang, ibland ensam men ofta i gruppen "Visentusiasterna". Förutom framträdanden i Stockholmsområdet har det även burit i väg till Tjärö i Blekinge, Borgå i Finland, Skärgårdsturné med galeasen "Albanus" från Åland och mycket annat. Till professionen hamnade jag i samma skrå som Ruben Nilson, d.v.s. plåtslageriyrket - men sedan 2010 har jag fått möjligheten att få ägna mig åt visor på heltid.

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Sven Andersson	150:-
Christer Bergman	400:-
Ulla Bergström	100:-
Dag Häggqvist	150:-
Åke Johansson	100:-
Stig Lilja	300:-
Bengt Orre	400:-
Lars Erik Säll	50:-
Lars Törnblom	50:-
Ulla Wärtnäs	120:-
Karl E. Åman	300:-
Övriga gåvor	150:-
Totalt	2.270:-

Det växer visor

TOR ENGLUND

Moderato

Ove Engström

Sång

Det vä - er vi - sor i var-je träd. Den för-sta to - nen är ljus och späd Den si - sta
to - nen är hög och klar och un - der - bar, och un - der - bar!

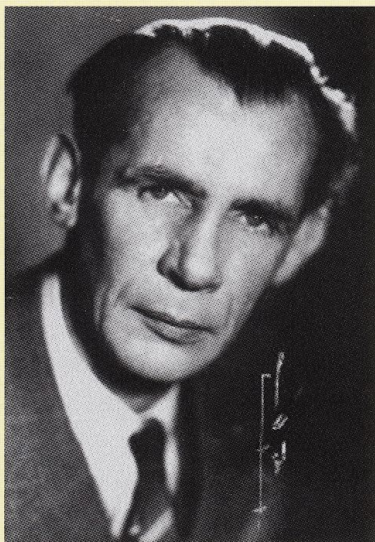
The musical score is written on two staves. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. It contains the melody for the first line of the song. Above the staff are the chords Em, H7, and Em. The second staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp, and a 3/4 time signature. It contains the melody for the second line of the song. Above the staff are the chords E7, Am, Em, H7, and Em. The lyrics are written below the staves.

1. *Det växer visor i varje träd
Den första tonen är ljus och späd.
Den sista tonen är hög och klar
och underbar
(och underbar.)*

2. *Nu spelar skogen på violin
och vindens stråke bär melodin
så kraftigt vacker och hög är den
mot himmelen
(mot himmelen.)*

3. *Det finns en visa i varje träd
men tänk om dessa nu sågas ned.
Blott dån och buller är det vi hör
när visan dör
(när visan dör.)*

4. *Du skall plantera dej själv ett träd
att vattna riktiga toner med
så visan växer sig stark och ung -
min visa sjung!
Min visa sjung!*

Nils Ferlin för hela slanten!

DIKT & VISA

Medverkande:

Trubadurpristagarna
Ove Engström och Monika Lilja
Recitatören Lilian Ahlm
samt Ferlinsällskapets
ordförande Tor Englund

Viscafé Trappan

Kulturhuset Stadsteatern
Vällingby Torg 43

Söndagen den 19 november kl. 14.00

Entré 100 kronor.

Biljettförsäljning från 13.30
då också kaffeserveringen öppnar.
Allsångshäfte gratis i entrén!

VARMT VÄLKOMNA!

Medlem i NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 200 kr (*studerande och pensionärer 150 kr*)
på plusgiro 35 21 55-6. *Glöm inte att skriva namn och adress.*

Jag springer

TOR ENGLUND

Fritt
Intro gitarr

Ove Engström

Voice

Jag spring - er, jag spring - er, Gud vet vart jag sprang
bor - tan - för grän - ser och allt sam - man - hang. Ge - nom ra - vi - ner och tätt in - till stup långt - un - der -
stjär - nor - nas djup. Ej sprang jag för vin - na mig ä - ra och glans. Och ej för att hin - na, ty
ing - en - ting hanns Jag sprang för att fin - na mig själv nå - gon - stans.

Jag springer

Text: Tor Englund Musik: Ove Engström

*Jag springer och springer - Gud vet vart jag sprang
bortanför gränser och allt sammanhang.
Genom raviner och tätt intill stup
långt under stjärnornas djup.*

*Ej sprang jag för vinna mej ära och glans.
Och ej för att hinna ty ingenting hanns.
Jag sprang för att finna mig själv någonstans.*

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

i Grillska Huset Riddarsalen i Stockholm onsdagen den 11 maj 2017

- § 1 Ordförande Tor Englund öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.
- § 2 Dagordningen fastställdes.
- § 3 Tor Englund valdes till mötesordförande och Annika Luttröpp till mötessekreterare.
- § 4 Till protokolljusterare valdes Karin Albinsson och Åke Skalmstad.
- § 5 Fastställdes att årsmötet behörigen hade utlysts.
- § 6 Annika Luttröpp gick igenom verksamhetsberättelsen för 2016 som stått publicerad i Poste Restante. Den godkändes och lades till handlingarna.
- § 7 Annika Luttröpp redovisade Balans- och Resultaträkningen för 2016. Bokföringen visade på ett underskott av 13.382:50. Den fastställdes och lades till handlingarna.
- § 8 Lars-Åke Svensson läste upp delar av Revisionsberättelsen för 2016.
- § 9 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.
- § 10 Val av ordförande och styrelseledamöter, samt suppleanter:
Till ordförande valdes Tor Englund omval (1 år). Till styrelseledamöter omvaldes Annika Luttröpp (2 år), Ove Engström (1 år), Evy Claeson (2 år), Jenny Westerström (1 år), samt Lilian Ahlm (2 år).
Till suppleanter valdes Monika Lilja omval (1 år), samt Karl Rikard Richardsson omval (1 år).
- § 11 Val av revisorer:
Till revisor omvaldes auktoriserade revisor Eva Stein (1 år) samt till revisorssuppleant Lars-Åke Svensson omval (1 år).
- § 12 Val av ledamöter till valberedningen:
Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande) samt Elisabeth Jönsson-Österdahl.
- § 13 Beslut om ekonomin och fastställande av årsavgift. Beslutades att behålla de nuvarande medlemsavgifterna på 200 kr /år, 150 kr /år för pensionärer / studerande samt 2.000 kr för ständigt medlemskap.
Tor Englund uppmanade medlemmarna att göra reklam för Nils Ferlin-Sällskapet och värva nya medlemmar.
En diskussion om att ev. hålla årsmöte och prisutdelningsmöte i andra lokaler togs upp och styrelsen bad medlemmarna att inkomma med ev. förslag.
- § 14 Det var ett tunnare nummer av Poste Restante som skickades ut med kallelsen till årsmötet 2017.
Man sparade c:a 15.000 kr på detta. Beslutades att ha ett sådant nummer även inför nästa årsmöte.
Höstnumret av Poste Restante med inbjudan till prisutdelningsmötet kommer däremot att vara tjockare med mer innehåll. Tor Englund efterlyste artiklar till höstnumret.
- § 15 Fastställande av prissumman för Nils Ferlinpriset och Trubadurpriset:
Beslutades att 2017 dela ut ett Nils Ferlinpris på 15.000 kr och ett Trubadurpris på 10.000 kr.
- § 16 Förslag till Ferlinpristagare och Trubadurpristagare:
Förslag till Ferlinpristagare var Ann Jäderlund. Förslag till Trubadurpristagare. Inget förslag lades fram.
Alla förslag skall dock vara inkomna till sekreteraren Annika Luttröpp eller ordförande Tor Englund senast i augusti V.31.
- § 17 Information om hemsidan och kommande aktiviteter:
Inger Sundberg (Nils Ferlins systerdotter) påpekade att man kan komma in på Nils Ferlin´s familjs hemsida via www.ferlin.se. Tor Englund uppmanade att man ska titta på Nils Ferlin-Sällskapets hemsida www.ferlinsallskapet.se för att uppmärksamma kommande evenemang och nyheter.
Tor Englund informerade om att Nils Ferlin´s staty vid Klara kyrka på Nils Ferlin´s Torg återinvigs tisdagen den 13 juni kl.11:00. Ove Engström och Monika Lilja sjunger tonsatta dikter av Nils Ferlin och ordf. Tor Englund och Lilian Ahlm deklamerar Nils Ferlin´s dikter. Trafikborgarrådet i Stockholms Stad kommer också att närvara.
Torsdagen den 26 oktober är det prisutdelningsmöte i Grillska Huset.
Söndagen den 19 november är det ett Ferlin-program i Trappan i Vällingby som leds av Ove Engström.
- § 18 Övriga frågor:
Kjell Nordenstam efterlyste en samlings-CD med tonsättningar av Nils Ferlin´s dikter.
Det finns redan en CD där Nils Ferlin läser egna dikter men det är tveksamt om och var man idag kan få tag på denna. Ove Engström påpekade att man numera ska ha sina tonsättningar på Spotify eller Youtube för att nå den breda publiken då CD-skivor ej längre säljer. Det efterlystes även en bokutgåva av Nils Ferlin´s dikter.
En samlingsupplaga av alla Nils Ferlin´s publicerade dikter " Får jag lämna några blommor" utgavs av Bonniers 1998 det är då Nils Ferlin skulle ha fyllt 100 år. Det skulle ev. kunna ges ut en diktsamling med dikter och noter till Nils Ferlin´s dikter. Tor Englund åtog sig att väcka frågan hos Bonniers Förlag.
Per Erik Höst Thjömoe visade upp en CD som han spelat in och där även Ola Holmgren bas/baryton sjunger.
Agneta Malmström framförde ett tack till styrelsen för det gångna årets arbete.
- § 19 Ordförande Tor Englund förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet:

Annika Luttröpp (sekr.) Tor Englund (ordf.)

Justeras:

Karin Albinsson, Åke Skalmstad

INBJUDAN

*Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna
till prisutdelningsmöte i Grillska Huset Riddarsalen
torsdagen den 26 oktober 2017 kl. 18.00*

Plats: Grillska Huset vid Stortorget i Gamla Stan. Ingång Stortorget 3, 2 trp.
alt. Köpmangatan 15, 2 trp. man kommer då direkt in i Riddarsalen.

**Årets Ferlinpristagare är
Ann Jäderlund
och årets Trubadurpristagare är
Lars-Åke Andersson.**

Meny:

Entrecote med potatisterrine och madeirasky. Bordvatten alt. lättöl, kaffe
alt. te med kaka ingår. **Priset är 380 kr/kuvert.** Kostnad för annan dryck
tillkommer, vitt eller rött vin kan köpas för 80 kr/glas alt. 395 kr/flaska
och starköl för 56 kr/flaska.

Om Du är allergiker – speciellt om Du är glutenintolerant eller önskar
vegetarisk kost **MÅSTE** detta anges på inbetalningskortet, liksom om Du
ej kan äta kött utan önskar äta fisk istället.

Det delas ut en Nils Ferlin-tallrik till alla som närvarar vid prisutdelningsmötet.

Anmälan sker genom insättning av beloppet 380 kr på Nils Ferlin Sällskapets
Plusgironummer 35 21 55-6 (eller via bifogad plusgiroblankett) och skall vara
Sällskapet tillhanda absolut senast onsdagen den 18 oktober.

OBS! Tänk på att gireringen tar ett par dagar!

Glöm löm ej att skriva namn och adress på Din inbetalning.

**Om man skulle vara sen med betalningen var vänlig meddela att man kom-
mer i god tid via mail till annika.luttrupp@bredband.net alt. via telefon till
08-32 99 84 (kvällar och helger) alt. via SMS till mobilnummer: 0702-92 40 61.**

Väl mött till en minnesrik Ferlinkväll.

STYRELSEN

Poste Restante	Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 2017
Ordförande:	Tor Englund, Stenhuggarvägen 17, 167 54 BROMMA. mail: tor.englund@hotmail.com
Sekreterare:	Annika Luttrupp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84 OBS! Ny e-postadress: annika.luttrupp@bredband.net
Skattmästare:	Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets plusgirokonto: 35 21 55-6	
Redaktör för Poste Restante:	Tor Englund
Tryck:	Affärstryckeriet, Norrtälje. mail: info@atn.se

